

A **Sujplass Sdn Bhd lwn Suison Sdn Bhd**

MAHKAMAH TINGGI (MUAR) — RAYUAN SIVIL NO 12-71
TAHUN 2007

B UMI KALTHUM PK
1 OCTOBER 2009

C *Prosedur Sivil — Penghakiman terus — Rayuan — Tuntutan untuk harga barangan yang dijual dan dihantarserah — Sama ada terdapat isu-isu yang perlu dibicarakan — Sama ada terdapat pengakuan terhadap keberhutangan — Sama ada pembelaan defendan berasas dan terbukti — Sama ada tuntutan plaintif terbukti pada tahap kes prima facie*

D

Prosedur Sivil — Rayuan — Rekod rayuan — Had masa untuk memfailkan rekod rayuan — Sama ada difailkan di luar had masa — Sama ada had masa perlu dipatuhi dengan ketat — Kaedah-Kaedah Mahkamah Rendah 1980 A 49 k 6(3)

E

F Responden/plaintif menuntut terhadap perayu/defendan untuk harga barangan yang telah dihantarserah kepada perayu dan memohon untuk penghakiman terus di bawah A 26A Kaedah-Kaedah Mahkamah Rendah 1980 ('KMR'). Hakim mahkamah sesyen telah membenarkan permohonan untuk penghakiman terus tersebut. Perayu telah memfailkan rayuan ini terhadap keputusan hakim mahkamah sesyen. Perayu berhujah bahawa

G penyata akaun responden menunjukkan kiraan yang salah dengan tidak mengambilkira bayaran yang telah dibuat oleh perayu dan bahawa tiada bukti penerimaan beberapa invois oleh perayu. Responden telah membangkitkan bantahan awal atas alasan perayu gagal mematuhi A 49 k 6(3) KMR iaitu bahawa perayu gagal memfailkan rekod rayuan dalam tempoh tiga minggu

H selepas memfailkan notis rayuan.

Diputuskan, menolak rayuan dengan kos:

I (1) Perayu gagal mematuhi peruntukan A 49 k 6(3) KMR yang jelas memperuntukkan tempoh masa untuk memfailkan rekod rayuan ialah tiga minggu selepas memfailkan notis rayuan. Peruntukan tersebut perlu dipatuhi dengan ketat memandangkan A 49 k 6(3) telah menggunakan perkataan 'shall file the record of appeal in the High

Court within three weeks after the filing of the notice of appeal'. Maka bantahan awal responden dibenarkan dan rayuan perayu seharusnya ditolak (lihat perenggan 11–12).

- (2) Perayu telah mengakui keberhutangannya kepada responden di perenggan 7 affidavit jawapan perayu berkenaan dengan sebahagian bayaran yang telah dibuat oleh perayu. Oleh yang demikian, rayuan perayu terhadap isu ini adalah semata-mata suatu penafian yang tidak berasas dan tidak disertakan dengan bukti yang kukuh. Sebaliknya tuntutan responden adalah berdasarkan invoice yang lain yang mana telah dibuktikan perayu masih berhutang dengan responden. Ada usaha yang nyata oleh pihak perayu untuk mengelirukan mahkamah dengan sengaja merujuk kepada transaksi yang tiada kena mengena dengan tuntutan responden (lihat perenggan 15(f) & (g)).

- (3) Pada pesanan serahhantar dalam eksh 'TAN2', terdapat tandatangan seseorang bagi pihak perayu sebagai bukti penerimaan pesanan itu oleh perayu berhubung dengan ketiga-tiga invoice itu. Jika benar responden tidak menyerahkan invoice-invoice tersebut, tidak mungkin perayu akan menandatangani pesanan serahhantar itu (lihat perenggan 16(b)).

- (4) Adalah menjadi hukum perundangan bahawa sebelum suatu permohonan untuk penghakiman terus dibuat plaintiff mestilah membuktikan tuntutannya terhadap defendan pada tahap kes prima facie. Responden telah mematuhi garis panduan tersebut dan telah membuktikan tuntutannya terhadap perayu pada tahap kes prima facie (lihat perenggan 17(b) & (c)); *National Company for Foreign Trade v Kayu Raya Sdn Bhd* [1984] 2 MLJ 300 dirujuk.

[English summary]

The respondent/plaintiff claimed against the appellant/defendant for the price of goods delivered to the appellant and applied for summary judgment under O 26A of the Subordinate Courts Rules 1980 ('SCR'). The sessions court judge had allowed the application for the summary judgment. The appellant filed this appeal against the decision of the sessions court judge. The appellant submitted that the respondent's statement of account showed a miscalculation in which it did not take into consideration the payment made by the appellant and that there was no proof of acceptance of some invoices by the appellant. The respondent raised a preliminary objection that the appellant had failed to comply with O 49 r 6(3) of the SCR ie that the appellant had failed to file the appeal record within three weeks after the filing of the notice of appeal.

A **Held**, dismissing the appeal with costs:

- (1) The appellant had failed to comply with the provision of O 49 r 6(3) of the SCR which clearly provides the time period to file the record of appeal ie three weeks after the filing of the notice of appeal. This provision should be strictly complied as O 49 r 6(3) had used the words 'shall file the record of appeal in the High Court within three weeks after the filing of the notice of appeal'. Therefore the respondent's preliminary objection was allowed and the appellant's appeal should be dismissed (see paras 11–12).
- (2) The appellant had acknowledged his indebtedness to the respondent in para 7 of the appellant's affidavit in reply in relation to the part payment made by the appellant. Therefore, the appellant's appeal against this issue was merely a bare denial and was not strictly proved. On the other hand the respondent's claim was based on another invoice in which it was established that the appellant still owed the respondent. There was clearly an effort by the appellant to confuse the court by deliberately referring to the transaction which had no relation to the respondent's claim (see paras 15(f) & (g)).
- (3) On the delivery order in exh 'TAN2', there was someone's signature on behalf of the appellant as proof of acceptance of the order by the appellant in relation to the three invoices. If it was true that the respondent had not delivered the said invoices, the appellant could not have signed the delivery order (see para 16(b)).
- (4) It is trite law that before an application for summary judgment is made the plaintiff should prove its claim against the defendant on a prima facie basis. The respondent had complied with the guidelines and proved its claim against the appellant on a prima facie basis (see paras 17(b) & (c)); *National Company for Foreign Trade v Kayu Raya Sdn Bhd* [1984] 2 MLJ 300 referred.]

Nota-nota

- Untuk kes-kes mengenai rayuan, lihat 2(2) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2007 Reissue) perenggan 6883–7049.
- Untuk kes-kes mengenai rekod rayuan, lihat 2(2) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2007 Reissue) perenggan 1374–1432.

Kes-kes yang dirujuk

- Duli Yang Amat Mulia Tunku Ibrahim Ismail Ibni Sultan Iskandar Al-Haj v Datuk Captain Hamzah bin Mohd Noor and another appeal* [2009] 4 MLJ 149; [2009] 4 CLJ 329, MP (dirujuk)
- National Company for Foreign Trade v Kayu Raya Sdn Bhd* [1984] 2 MLJ 300, MP (dirujuk)

Vong Ban Hin v Laksamana Realty Sdn Bhd [1996] 3 MLJU 462; [1996] 4 CLJ 852, MT (dirujuk) A

Undang-undang yang dirujuk

Kaedah-Kaedah Mahkamah Rendah 1980 A 26A, A 49 k 6, 6(3)

Khasiah Hanapi (Raja Azhar & Husain Safri) bagi pihak perayu.
Ng Aik Beng (AB Ng & Associates) bagi pihak responden. B

Umi Kalthum PK:

RAYUAN C

[1] Ini adalah rayuan perayu/defendan terhadap keputusan tuan hakim mahkamah seksyen yang membenarkan notis permohonan responden/plaintif di lampiran 14 (ms 22 rekod rayuan) untuk memasukkan penghakiman terus di bawah A 26A Kaedah-Kaedah Mahkamah Rendah 1980 ('KMR') terhadap defendan dengan kos pada 15 Jun 2007. D

LATAR BELAKANG RAYUAN E

[2] Responden/plaintif telah memfailkan saman dan pernyataan tuntutan di Mahkamah Sesyen Muar di mana responden/plaintif menuntut perayu/defendan menjelaskan hutangnya sebanyak RM56,223.54 bagi barangan yang telah dihantar serah kepada perayu/defendan. F

[3] Responden/plaintif melalui peguam caranya telah menghantar notis tuntutan bertarikh 28 April 2005 kepada perayu/defendan untuk menuntut jumlah tersebut. G

[4] Atas kegagalan perayu/defendan mematuhi notis tuntutan bertarikh 28 April 2005, responden/plaintif telah memfailkan notis permohonan (lampiran 14) di bawah A 26A KMR. H

[5] Pada 15 Jun 2007, tuan hakim mahkamah sesyen telah membenarkan permohonan plaintif di lampiran 14 tersebut untuk memasukkan penghakiman terus terhadap perayu/defendan untuk jumlah RM42,062.35 dan faedah pada kadar 8% setahun dari tarikh saman sehingga tarikh penyelesaian dan kos sebanyak RM1,072. I

[6] Perayu/defendan tidak berpuas hati terhadap keputusan tersebut dan telah memfailkan notis rayuan (kepada hakim dalam kamar) pada 25 Jun 2007 di Mahkamah Sesyen Muar.

A
KEPUTUSAN

Bantahan awal oleh peguam cara responden/plaintif bahawa perayu/defendan gagal mematuhi A 49 k 6(3) KMR

B
[7] Peguam cara responden/plaintif telah memberikan satu notis bantahan awal pada 15 Ogos 2007 kepada peguam cara perayu/defendan atas kegagalan perayu/defendan memfailkan rekod rayuan dalam tempoh tiga minggu selepas memfailkan notis rayuan pada 25 Jun 2007 iaitu pada atau sebelum 16 Julai 2007.

C
[8] Rekod rayuan hanya difailkan pada 26 Julai 2007 dan tiada permohonan lanjutan masa untuk memfailkan rekod rayuan di luar jangkamasa dibuat oleh peguam cara perayu/defendan.

D
[9] Bagi bantahan awal ini, perayu/defendan menghujahkan bahawa rekod rayuan telah difailkan dalam tempoh masa yang ditetapkan berdasarkan kepada surat daripada mahkamah sesyen bertarikh 2 Julai 2007 yang menyatakan sekiranya perayu/defendan ingin meneruskan rayuan, perayu/defendan mestilah membayar wang amanah sebanyak RM250 ke mahkamah dan memfailkan rekod rayuan dalam tempoh 14 hari dari tarikh penerimaan surat tersebut. Perayu/defendan hanya menerima surat mahkamah tersebut pada 19 Julai 2007, maka tempoh 14 hari berakhir pada 2 Ogos 2007.

E
[10] Melalui surat bertarikh 24 Julai 2007, perayu/defendan telah mengamanahkan RM250 ke dalam mahkamah sesyen dan telah memfailkan rekod rayuan pada 26 Julai 2007 iaitu dalam masa 14 hari seperti yang dinyatakan dalam surat mahkamah sesyen tersebut.

F
[11] Mahkamah dapati perayu/defendan telah gagal mematuhi peruntukan A 49 k 6(3) KMR yang jelas memperuntukkan tempoh masa untuk memfailkan rekod rayuan ialah tiga minggu selepas memfailkan notis rayuan, iaitu pada atau sebelum 16 Julai 2007. Peruntukan tersebut perlu dipatuhi dengan ketat memandangkan k 6(3) A 49 telah menggunakan perkataan 'shall file the record of appeal in the high court' 'within three weeks after the filing of the notice of appeal'. Mahkamah ini merujuk kepada kes Mahkamah Persekutuan *Duli Yang Amat Mulia Tunku Ibrahim Ismail Ibni Sultan Iskandar Al-Haj v Datuk Captain Hamzah bin Mohd Noor and another appeal* [2009] 4 MLJ 149; [2009] 4 CLJ 329, di mana diputuskan:

- (1) Before the court can exercise its discretion to renew a writ, O 6 r 7(2A) of the RHC must be satisfied. In para (2A) the applicant must show, inter alia, that effort's had been made to serve the defendant within one month of the date of the issue of the writ. The applicant must use all due diligence to effect service at the earliest possible time. O 6 r 7(2A) of the RHC must be strictly enforced as required by the rule.

A

B

- (3) ...the requirements of O 6 r 7 (2A) are mandatory prerequisites.

C

[12] Maka dengan *ketidakpatuhan A 49 k 6(3)* itu sahaja, mahkamah ini membenarkan bantahan awal pihak responden/plaintif dan rayuan perayu/defendan seharusnya ditolak dengan kos. Responden/plaintif tidak sepatutnya memandukan tindakan memfailkan rekod rayuannya berdasarkan surat daripada mahkamah sesyen itu, mahkamah ini mendapati tidak tepat dan mengelirukan. Pertamanya, memandangkan rayuan itu adalah terhadap permohonan interlokutori, maka pembayaran wang amanah sebanyak RM250 dan notis 141 adalah tidak diperlukan oleh A 49 k 6(3) KMR. Sepatutnya peguam cara perayu/defendan perlu peka dalam membezakan kehendak A 49 k 2 dengan A 49 k 6 KMR — lihat kes *Vong Ban Hin v Laksamana Realty Sdn Bhd* [1996] 3 MLJU 462; [1996] 4 CLJ 852.

D

E

[13] Keduanya, surat mahkamah sesyen bertarikh 2 Julai 2007 itu cuma merupakan suatu tindakan pentadbiran sahaja dan ianya tidak boleh mengatasi peruntukan undang-undang sedia ada. Ketiga, perayu/defendan telah tersalah tafsir akan kandungan surat mahkamah tersebut di mana surat mahkamah sesyen tersebut tidak menyatakan bahawa rekod rayuan hendaklah difailkan dalam tempoh 14 hari dari tarikh penerimaan surat tersebut tetapi sebenarnya perayu/defendan diminta mengamanahkan wang RM250 dalam tempoh 14 hari mulai tarikh penerimaan surat tersebut (yang mana tidak sepatutnya dinyatakan).

F

G

[14] Memandangkan kedua-dua pihak telah pun menghujah tentang isu rayuan itu, dan demi memberi suatu keputusan yang lengkap, mahkamah ini akan selanjutnya menimbang isu-isu rayuan yang dibangkitkan oleh pihak perayu/defendan itu.

H

Isu yang dibangkitkan oleh perayu/defendan

[15] Isu pertama sama ada penyata akaun responden/plaintif menunjukkan kiraan yang salah dengan tidak mengambil kira bayaran yang telah dibuat oleh perayu/defendan:

I

- (a) Dalam penyataan pembelaan dan hujahannya, perayu/defendan

- A** menyatakan bahawa responden/plaintif telah gagal merekodkan bayaran-bayaran yang telah dibuat oleh perayu/defendan dengan sewajarnya iaitu berkenaan invois di *ms 33 dan 34 rekod rayuan* dengan 'commercial invoice' dan 'delivery order' di *ms 20 dan 21* rekod rayuan. Menurut perayu/defendan, invois di *ms 33 dan 34* menunjukkan
- B** bayaran yang telah dibuat oleh mereka untuk jenis produk, kuantiti, harga per unit dan jumlah yang diperolehi adalah bersamaan dengan 'commercial invoice' dan 'delivery order' di *ms 20 dan 21*.
- (b) Perayu/defendan menyatakan bahawa responden/plaintif telah mengeluarkan dua invois yang berlainan untuk *satu transaksi yang sama* di mana perayu/defendan telah membuat bayaran kepada responden/plaintif pada 2 Ogos 2001 melalui 'letter of credit' berjumlah RM46,396 bagi invois No SSS01/2001 yang bersamaan juga dengan invois No A02138, A02143 dan A02144. Apabila jumlah
- C** RM56,223.54 (seperti yang dituntut dalam saman dan pernyataan tuntutan) ditolak dengan jumlah bayaran yang telah perayu/defendan buat, iaitu RM46,396, bakinya adalah sebanyak RM9,827.54.
- D**
- (c) Melalui affidavit sokongan responden/plaintif, di perenggan 8, responden/plaintif ada menyatakan bahawa responden/plaintif ada berhutang dengan perayu/defendan sebanyak RM14,161.19. Maka ini bermakna responden/plaintif yang berhutang dengan perayu/defendan sebanyak RM4,335.65.
- E**
- (d) Berkenaan isu tersebut, mahkamah dapati bayaran sebanyak *RM46,396* yang dibuat oleh perayu/defendan melalui 'letter of credit' pada 2 Ogos 2001 itu (*ms 17–19 rekod rayuan*) adalah untuk barangan yang dipesan bagi *invois No SSS1/2001* bertarikh *31 Julai 2001* (*ms 20 rekod rayuan*) bagi 'delivery order' bertarikh *24 Julai 2001* dan bukannya bagi *invois di ms 33–35 rekod rayuan*. Responden/plaintif tidak menuntut bagi 'delivery order' bertarikh 24 Julai 2001 tersebut.
- F**
- G** Setelah mahkamah meneliti *ms 20* dan *ms 33–35 rekod rayuan*, mahkamah dapati dengan jelasnya terdapat perbezaan perihal barangan yang dipesan dan *ms 33–35* tersebut bukanlah untuk 'delivery order' bertarikh 24 Julai 2001 tetapi merujuk kepada tiga invois dengan tiga tarikh yang berbeza setiap satu itu.
- H**
- (e) Jika sekiranya pun benar responden/plaintif telah mengeluarkan dua invois yang berbeza bagi satu transaksi yang sama (yang mana mahkamah ini dapati sebaliknya), sudah pasti perayu/defendan akan memaklumkan perkara ini sejak awal lagi dan bukan membangkitkannya apabila responden/plaintif telah memfailkan tuntutan terhadap perayu/defendan.
- I**

- (f) Tambahan pula, perkara ini tidak dibuktikan di mana-mana affidavit perayu/defendan. Malah perayu/defendan telah mengakui keberhutangannya kepada responden/plaintif di perenggan 7 affidavit jawapan defendan (ms 14 rekod rayuan) berkenaan dengan sebahagian bayaran yang telah dibuat oleh perayu/defendan. A
- (g) Oleh yang demikian, rayuan perayu/defendan terhadap isu ini adalah semata-matanya suatu penafian yang tidak berasas dan tidak disertakan dengan bukti yang kukuh. Sebaliknya adalah jelas tuntutan responden/plaintif berdasarkan invois yang lain yang mana perayu/responden masih terhutang dengan responden/plaintif telah dibuktikan. Mahkamah dapati ada usaha yang nyata oleh pihak perayu/defendan untuk mengelirukan mahkamah dengan sengaja merujuk kepada transaksi yang tiada kena mengena dengan tuntutan responden/plaintif itu. B
C
- [16] Isu kedua tiada bukti penerimaan oleh perayu/defendan bagi invois No A02138, A02143, A02144 dalam eksh 'TAN 1', affidavit sokongan: D
- (a) Perayu/defendan menyatakan invois A02138, A02143 dan A02144 dalam eksh 'TAN 1' (ms 33–35 rekod rayuan) tidak ada akuan terima oleh pihak perayu/defendan. Oleh itu, perayu/defendan mendakwa bahawa pihak responden/plaintif telah dengan sengaja tidak menyerahkan invois tersebut kepada perayu/defendan sebagaimana yang sepatutnya. Bahawa ini juga menunjukkan ada unsur mala fide di pihak responden/plaintif. E
- (b) Lagi sekali mahkamah mendapati perayu/defendan telah dengan sengaja cuba membangkitkan isu yang sebenarnya bukan isu. Ini oleh kerana adalah jelas jika rujukan dibuat kepada pesanan serahhantar dalam eksh 'TAN 2' (di ms 40–42 rekod rayuan), di sebelah kiri bawah pesanan serah hantar itu, terdapat tandatangan seseorang bagi pihak perayu/defendan sebagai bukti penerimaan pesanan itu oleh perayu/defendan berhubung dengan ketiga-tiga invois itu. Jika benar pihak responden/plaintif dengan sengaja tidak menyerahkan invois-invois tersebut tidak mungkin perayu/defendan akan menandatangani pesanan serah hantar yang berkenaan itu. F
G
- (c) Maka isu ini tidak bermerit langsung. H
- [17] Isu ketiga sama ada perayu/defendan mempunyai isu untuk dibicarakan: I
- (a) Berdasarkan kepada pernyataan pembelaan serta affidavit jawapan perayu/defendan, mahkamah dapati perayu/defendan hanya mampu menafikan tuntutan responden/plaintif semata-matanya tanpa disokong oleh apa-apa bukti. Mahkamah telah memberi ulasannya di atas

- A terhadap isu-isu yang cuba dibangkitkan oleh perayu/defendan. Di samping ini mahkamah juga ambil perhatian bahawa perayu/defendan telah juga cuba membuat tuntutan balas terhadap responden/plaintif dalam pernyataan pembelaannya di mana beliau telah cuba menuntut ganti rugi am atas nama baik (*good will*) dan reputasinya yang terjejas
- B dengan tindakan yang diambil oleh responden/plaintif itu. Adalah jelas bagi mahkamah ini bahawa tuntutan balas perayu/defendan itu adalah suatu tuntutan yang kosong dan tidak berasas dan oleh itu tidak dibangkitkan oleh perayu dalam affidavit jawapannya mahupun dalam hujahannya.
- C (b) Adalah menjadi undang-undang 'trite' bahawa sebelum suatu permohonan untuk penghakiman terus dibuat, responden/plaintif mestilah membuktikan tuntutan responden/plaintif terhadap perayu/defendan pada tahap kes prima facie. Mahkamah ini telah
- D merujuk kepada garis panduan berhubung penghakiman terus yang telah diputuskan oleh Mahkamah Persekutuan dalam kes *National Company for Foreign Trade v Kayu Raya Sdn Bhd* [1984] 2 MLJ 300, di ms 301 dan 302:
- E For the purposes of an application under O 14 the preliminary requirements are:
- F (i) the defendant must have entered an appearance;
- (ii) the statement of claim must have been served on the defendant;
- (iii) the affidavit in support of the application must comply with the requirements of r 2 of the O 14.
- G If the plaintiff fails to satisfy either of these considerations the summons may be dismissed. If however, these considerations are satisfied, the plaintiff will have established a prima facie case and he becomes entitled to judgment. The burden then shifts to the defendant to satisfy the court why judgment should not be given against him.
- H (c) Mahkamah mendapati responden/plaintif telah mematuhi garis panduan tersebut dan telah membuktikan tuntutannya terhadap perayu/defendan pada tahap kes prima facie. Tambahan lagi, jika dilihat kepada penghakiman bertarikh 15 Jun 2007 (kandungan 11 rekod rayuan tambahan), penghakiman adalah atas jumlah *RM42,062.35* setelah ditolak jumlah hutang responden/plaintif terhadap
- I perayu/defendan sebanyak *RM14,161.19*. Maka penghakiman tersebut adalah teratur.
- (d) Oleh yang demikian, mahkamah mendapati keputusan tuan hakim mahkamah sesyen yang membenarkan permohonan responden/plaintif

untuk memasukkan penghakiman terus terhadap perayu/defendan di bawah A 26A KMR itu adalah teratur dan dengan itu rayuan ini ditolak dengan kos.

Rayuan ditolak dengan kos.

Reported by Kanesh Sundrum

A

B

C

D

E

F

G

H

I